

ΜΩΡΑΤΗΣ ΠΑΣΣΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ



ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΓΩΓΗ


του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία **ΕΝΙΑΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ** που έχει έδρα στην Αθήνα (οδός Σισίνη αρ. 18 & Ηριδανού), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

ΚΑΤΑ

Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία **ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ** που έχει έδρα στην Αθήνα (οδός Ελευθερίου Βενιζέλου αρ. 21) όπως νόμιμα εκπροσωπείται, τόσο ατομικά όσο και υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας του Κοινού Κεφαλαίου Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων.

1. Ο **ΕΝΙΑΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ** (στη συνέχεια το «*Ταμείο*») συστάθηκε με τον α.ν. 248/1967 ενώ το Καταστατικό του έχει κυρωθεί με την Υ.Α.5812/Ν/16-12-1968 (ΦΕΚ 724 Β' 1968), λειτουργεί δε μέχρι σήμερα ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

Το Ταμείο αποτελεί φορέα κοινωνικής ασφάλισης των δημοσιογράφων, καθώς και των διοικητικών υπαλλήλων που απασχολούνται στις ημερήσιες εφημερίδες και ραδιοτηλεοπτικά μέσα Αθηνών και Θεσσαλονίκης που είναι μέλη μιας από τις οριζόμενες στον ως άνω ιδρυτικό νόμο του Ταμείου ενώσεις (ΕΣΗΕΑ, ΕΠΗΕΑ, ΕΣΗΜ-Θ, ΕΠΗΕΘ). Σύμφωνα με το Καταστατικό του, το Ταμείο χορηγεί στα μέλη του μηνιαία επαγγελματική σύνταξη, εφάπαξ οικονομική ενίσχυση, ενώ επίσης παρέχει ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη τόσο στα μέλη του όσο και στα προσυταυδόμενα από αυτούς πρόσωπα.



Οι βασικοί πόροι του Ταμείου, προκειμένου να εκπληρώσει την κοινωνικοασφαλιστική αποστολή του, προέρχονται από τις εισφορές των ασφαλισμένων μελών του και από το αγγελίοσημο (αρθρ. 6 και 11 α.ν. 248/1967). Άρα το Ταμείο δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και εξασφαλίζει την χρηματοδότησή του ουσιαστικά στη βάση των αρχών της αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και αυτοδιαχείρισης. Επίσης, το Ταμείο εξαιρείται από τους Φορείς της Γενικής Κυβέρνησης.

2. Η πραγματοποίηση των σκοπών του Ταμείου προϋποθέτει **προσεχόντως την προστασία και δευτερευόντως την βελτιστοποίηση της απόδοσης της περιουσίας του**. Μόνο με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η χρηρήγηση προς τους δικαιούχους των συνταξιοδοτικών παροχών, αλλά και η απρόσκοπτη παροχή περίθαλψης. Οι ασφαλισμένοι εργαζόμενοι και λοιποί απασχολούμενοι, που εισφέρουν τα χρήματά τους στο Ταμείο, αποκνέμουν σε αυτό εξουσία διαχείρισης προς επίτευξη του προαναφερόμενου προνοιακού και κοινωνικοασφαλιστικού σκοπού (βλ. αρθρ. 15 Καταστατικού του Ταμείου). Υπό την έννοια αυτή, η διοίκηση του Ταμείου αναλαμβάνει διαχειριστικά καθήκοντα που διαικνέονται από τις αρχές της σύνεσης και του ορθολογισμού, έτσι ώστε να αποτρέπονται οι κίνδυνοι που μπορεί να επδράσουν αρνητικά στην ικανότητα του Ταμείου να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του προς τους ασφαλισμένους. Με γνώμονα, συνεπώς, την αρχή της συνετής διαχείρισης, που διέπει γενικά την διαχείριση όλων των συνταξιοδοτικών οργανισμών, το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου είχε την νομική, συμβατική, καταστατική και ηθική υποχρέωση να τοποθετεί τα κεφάλαιά του με τρόπο ώστε να διατηρείται κατ' αρχήν η ακεραιότητά τους και στη συνέχεια να επιδιώκεται η εύλογη επαύξησή τους με εξισορρόπηση του κινδύνου και της επιδιωκόμενης απόδοσης (σχετ. ΥΑ 155493/Β. 638/2002, ΦΕΚ Β' 373/2002 για την Αξιοποίηση κινητής περιουσίας των Ασφαλιστικών Οργανισμών). Με άλλα λόγια, οι επενδυτικές επιλογές έπρεπε να διαμορφώνονται με γνώμονα την επίτευξη της μεγαλύτερης μεν δυνατής απόδοσης, αλλά με ελαχιστοποίηση του αναλαμβανόμενου κινδύνου (αρθρ. 17 παρ. 1^α ν. 3586/2007).

3. Προς την κατεύθυνση αυτή, δηλαδή της ασφαλούς και συνετής διαχείρισης, έχει διαχρονικά προσανατολισθεί η νομοθεσία για τις επενδύσεις των αποθεματικών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης. Κατά περιόδους και ανάλογα με τις συνθήκες στο



ευρύτερο οικονομικό περιβάλλον, ιδίως δε την ανάπτυξη της χρηματαγοράς και την χρήση νέων χρηματοπιστωτικών μέσων, το νομοθετικό επενδυτικό πλαίσιο καθίσταται πιο φιλελεύθερο και ελαστικό, πάντοτε όμως διατηρούσε δικλείδες ασφαλείας για τον αποκλεισμό των κινδύνων και την αποτροπή, τουλάχιστον, της μείωσης των τοποθετούμενων κεφαλαίων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Έτσι, με σειρά νομοθετημάτων, με αρχή τον ν. 1611/1950 (αρθρ. 1 - 4) και στη συνέχεια, τον ν. 1902/1920 (αρθρ. 12 - 13), τον ν. 2042/1992 (αρθρ. 14), τον ν. 2216/1994 (άρθρο τρίτο), τον ν. 2469/1997 (αρθρ. 15) και τέλος τον ν. 3586/2007 (αρθρ. 1 - 24 όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν), ο βασικός στόχος, που έγκειται στην διαχείριση υπό τα εγγύητα της ασφάλειας, σύνθεσης, αμεροληψίας και διαφάνειας, επιτυγχάνεται με την ανάθεσή της στην εναγόμενη, Τράπεζα της Ελλάδος.

Πράγματι, με την διάταξη της παρ. 3 αρθρ. 2 ν. 3586/2007 προβλέπεται κατά λέξη ότι:

«Η διαχείριση των μη επενδύμενων κεφαλαίων του λογαριασμού διαθέσιμων γίνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου άρθρου του ν. 2216/1994 και της παραγράφου 11^α του άρθρου 15 του ν. 2469/1997 περί "Κοινού Κεφαλαίου των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων"».

Η δε διάταξη της παρ. 11^α αρθρ. 15 ν. 2469/1997 έχει ως ακολούθως:

«Τα σύμφωνα με το τρίτο άρθρο του ν. 2216/1994 (ΦΕΚ 83 Α') διαθέσιμα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα διαθέσιμα των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, συνιστούν το Κοινό Κεφάλαιο των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ασφαλιστικών φορέων (Κ.Κ.Ν.Π.Δ.Δ. και Α.Φ.), το οποίο διαχειρίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τους κανόνες β' έως η' της παρούσας παραγράφου».

Μάλιστα, η νομοθετική βούληση για την ανάθεση στην εναγόμενη, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, των διαθέσιμων κεφαλαίων των ασφαλιστικών φορέων έχει εκφραστεί και ρητά, όπως, ενδεικτικά, με τις διατάξεις του αρθρ. 45 παρ. 2 ν. 3863/2010, που ορίζει ότι:

«Οι τίτλοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και τα δομημένα ομόλογα του Δημοσίου που βρίσκονται στα χαρτοφυλάκια των Φ.Κ.Α. μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μεταφέρονται στην Τράπεζα της Ελλάδος χωρίς προμήθεια, η οποία λειτουργεί ως θεματοφύλακός τους. Οι Φ.Κ.Α., σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδος, δύνανται με

αποφάσεις των Δ.Σ. τους να δίνουν εντολές ρευστοποιήσής τους προς την Τράπεζα, στο πλαίσιο της προσέθετης ενσωμάτωσης των κεφαλαίων αυτών στο Κοινό Κεφάλαιο χωρίς τη δημιουργία κεφαλαιακών ζημιών για τους Φορείς ή την Τράπεζα της Ελλάδος εκτός εάν υπάρχει θέμα ταμειακών αναγκών των Ταμείων ».

Παράλληλα, με την ΠΔ/ΤΕ 2616/2009 έχει επιβληθεί υποχρέωση στα πιστωτικά ιδρύματα όπου τηρούν λογαριασμούς οι ασφαλιστικοί φορείς, να ενημερώνουν τακτικά την αντίδικο για τα διαθέσιμα των φορέων έτσι, ώστε να ελέγχεται ότι πράγματι τοποθετούν τα πλεονάζοντα κεφάλαιά τους προς διαχείριση στην Τράπεζα της Ελλάδος. Δηλαδή, πέρα από την κατά νόμο απονομή της εξουσίας διαχείρισης των αποθεματικών στην εναγόμενη, είναι σαφής η νομοθετική προτροπή για την τοποθέτηση όλων των διαθέσιμων κεφαλαίων των ταμείων στην εναγόμενη.

4. Μία δεδομένο αυτό το πλέγμα κανόνων, ήδη από το 1997 η αντίδικος αποτελεί το μοναδικό διαχειριστή της περιουσίας των πλεονάζοντων αποθεματικών του Ταμείου μας στα πλαίσια της αυξημένης επαγγελματικής εμπιστοσύνης. Η θεσμική υπόσταση της εναγόμενης, η οργάνωση, η καταστατική δυνατότητά της να παρέχει υπηρεσίες κατά τρόπο ανεξάρτητο και αμερόληπτο, χωρίς να δεσμεύεται από υποδείξεις θαράκιζε το κύρος και την ευδόκιμη εκκλήρωση των διαχειριστικών καθηκόντων της. Πράγματι, η εναγόμενη απολάμβανε θεσμικής ανεξαρτησίας (βλ. προοχόν αρθρ. 3 ν. 2548/1997) από δε της εισαγωγής του ευρώ (ν. 2832/2000) ως μέλος του Ευρωσυστήματος υπόκειται μόνο στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (αρθρ. 2 του Καταστατικού της εναγόμενης που έχει ισχύ νόμου αφού έχει κυρωθεί με τον ν. 3424/1927). Όπως, μάλιστα, ειδικά διακηρύσσεται στο Καταστατικό της (αρθρ. 5Α):

«Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, η Τράπεζα της Ελλάδος και τα μέλη των οργάνων της δε ζητούν ούτε δέχονται οδηγίες από την Κυβέρνηση ή οργανισμούς. Η Κυβέρνηση και οι λοικοί φορείς πολιτικής εξουσίας δεν επιδιώκουν να επηρεάζουν τα όργανα της Τράπεζας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους»

Πέραν τούτου, το γεγονός ότι η εναγόμενη, ως επισιτικός φορέας (αρθρ. 25 επ. ν. 3601/2007) παρακολουθεί την αγορά, εφαρμόζει μηχανισμούς ελέγχου, μερμνά για την τήρηση των κανόνων διαφάνειας και ενημέρωσης, (βλ. ενδεικτικά ΠΔ/ΤΕ 2501/2002) και έχει στην διάθεσή της, πριν από κάθε άλλον ακόμη και επαγγελματία διαχειριστή, όλο το αναγκαίο πληροφορικό υλικό τόσο σε μακροοικονομικό όσο και

σε μικροοικονομικό επίπεδο, δημιουργούσε την εύλογη και δικαιολογημένη πεποίθηση στο Ταμείο μας, ότι οι παρεχόμενες υπηρεσίες από την εναγόμενη θα ήσαν τουλάχιστον εφάμιλλες με αυτές που απαιτεί η ίδια από τους εποπτευόμενους. Δηλαδή, κατά την παροχή των υπηρεσιών της, η εναγόμενη είχε την ελάχιστη υποχρέωση να τηρεί και να συμμορφώνεται προς όσους κανόνες επιβάλλει η ίδια στα πιστωτικά ιδρύματα και μάλιστα εποπτευόμενος την εφαρμογή τους με την απειλή κυρώσεων.

Εξάλλου, η φύλαξη και διαχείριση κεφαλαίων και κινητών αξιών εμπήκει και στον καταστατικό σκοπό της εναγόμενης (αρθρ. 55 αριθμ. 12 του Καταστατικού της εναγόμενης). Η εργασία αυτή, δεν εντάσσεται φυσικά στο πλαίσιο της εποπτικής δραστηριότητας της εναγόμενης, αλλά αποτελεί κοινή εμπορική τραπεζική εργασία την οποία μπορεί να ασκεί, παράλληλα και με άλλες εργασίες (βλ. Καταστατικό της ΤτΕ αρθρ. 55 αριθμ. 8, 9, 10, 13 κλπ.), όπως κάθε κοινό πιστωτικό ίδρυμα με πελάτες του. Για τον λόγο αυτό, η νομοθεσία που ισχύει για τις τράπεζες εφαρμόζεται και στις εργασίες και υπηρεσίες της εναγόμενης, καθόλη την έκταση, εφόσον δεν αντίκειται σε διατάξεις του Καταστατικού της (αρθρ. 72 Καταστατικού ΤτΕ).

5. Το κύρος, η καλή φήμη, η αδιαμφισβήτητη εμπειρία και οργάνωση, η δημόσια πίστη που παρέχει ο εποπτικός ρόλος της εναγόμενης, δημιουργούσαν το πλαίσιο εμπιστοσύνης που επέτρεπε και στην διοίκηση του Ταμείου μας να εναποθέσει την τύχη της συνολικής διαχείρισης των διαθέσιμων αποθεματικών του σε αυτή και να αισθάνεται ότι έτσι ενεργεί υπεύθυνα έναντι των ασφαλισμένων. Άλλωστε, όπως ήδη σημειώθηκε, το Ταμείο διαθέτει περιουσία που έχει σχηματισθεί από τις εισφορές και τον κόπο των μελών του. Κατ' ακολουθία, ο κίνδυνος από τυχόν απώλεια ή μείωση της περιουσίας αυτής δεν βαρύνει απλά το ίδιο, αλλά κατ' αντανάκλαση θίγει καιρία τους ασφαλισμένους μας. Το Ταμείο, επομένως, έχει ιδιαίτερα αυξημένη ευθύνη από την ανάθεση της διαχείρισης της περιουσίας του σε τρίτο, ακόμη και αν η ανάθεση αυτή υπαγορεύεται, σε μεγάλη έκταση, από τον νόμο. Θεωρούσαμε λοιπόν, πως η εναγόμενη, λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω χαρακτηριστικά, θα ανταποκρινόταν στην εύλογα προσδοκώμενη ασφάλεια της ορθής και αποτελεσματικής διαχείρισης της περιουσίας των ασφαλισμένων μας, όχι μόνο ως προς τον τρόπο, χρόνο και απόδοση της τοποθέτησής της, αλλά και ως προς την έγκαιρη και επιμελή ενημέρωση και παροχή στοιχειωδών συμβουλών (βλ. και 713,718 ΑΚ). Πέρα από



όλα τα άλλα, βέβαια, αναμέναμε ότι η εναγόμενη θα συμμορφώνονταν προς τον νόμο.

6. Το Ταμείο κατέθετε στην Τράπεζα της Ελλάδος σημαντικά ποσά που, ενδεικτικά κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2004 μέχρι την 27.12.2011, υπερέβαιναν τα 120 εκ. ευρώ. Στις 9 Μαρτίου 2012, δηλαδή κατά την ημερομηνία εφαρμογής του προγράμματος ανταλλαγής τίτλων (PSI) του Ελληνικού Δημοσίου, το Ταμείο είχε καταθέσει στην αντίδικο το συνολικό ποσό των € 115.312.441,47 που αντιπροσώπευε το μεγαλύτερο μέρος των διαθέσιμων αποθεματικών του, με εξαίρεση τα ποσά που απαιτούνται για την τρέχουσα διαχείριση. Καθόλου αυτό το διάστημα, το Ταμείο είχε θεωρητικά και νομικά την δυνατότητα να προβεί σε επενδύσεις σημαντικού μέρους αυτών των κεφαλαίων (έως το 33 % περίπου) σε μετοχές εισηγμένες στο ΧΑ, ακίνητα, μερίδια Αμοιβαίων Κεφαλαίων, προθεσμιακές καταθέσεις κλπ. της επιλογής του με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του σύμφωνα με τις διατάξεις αρχικά του αρθρ. 14 ν. 2042/1992 και αρθρ. 40 ν. 2676/1999 και στη συνέχεια του ν. 3586/2007, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει. Αντ' αυτού, για τους λόγους που αναφέρθηκαν αναλυτικά πιο πάνω, οι εκάστοτε Διοικήσεις του Ταμείου προτίμησαν την κατάθεση του μεγαλύτερου μέρους των διαθέσιμων αποθεματικών του στην εναγόμενη.

7. Κατά το μέρος που τα αποθεματικά μας εντάσσονταν στο ενεργητικό του Κοινού Κεφαλαίου (αρθρ. 2 § 3 ν. 3586/2007) που τελούσε πάλι υπό την διαχείριση της αντίδικου, σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη της παρ. 11^α αρθρ. 15 ν. 2469/1997, παρείχε στο Ταμείο μας **μείζονα εξασφάλιση και προσδοκία** εύλογης απόδοσης σε σχέση με την κοινή τραπεζική χρηματική κατάθεση. Και τούτο, γιατί τόσο σύμφωνα με τον νόμο, όσο και με όσα μας παρέστησε ή παρέλειψε να μας παραστήσει η αντίδικος, το ποσό της συνολικής μας κατάθεσης ήταν **απόλυτα εξασφαλισμένο και εγγυημένο**, ενώ οι πρόσδοδοι θα καταβιβάλλονταν στο τέλος κάθε εξαμήνου διαχειριστικής περιόδου.

Πιο συγκεκριμένα, η αξίωσή μας για ανάληψη του ποσού της κατάθεσής μας στο **ακέραιο** και αντίστροφα, η υποχρέωση της αντίδικου να μας το αποδώσει ολόκληρο, προκύπτει ευθέως από τον νόμο. Η διάταξη του εδαφ. (στ) της παρ. 11 αρθρ. 15 ν. 2469/1997 ορίζει κατά λέξη ότι:



«Τα Ν.Π.Δ.Δ. και Α.Φ. που συμμετέχουν σε αυτό δύνανται να ζητήσουν από την Τράπεζα της Ελλάδος την ανάληψη συγκεκριμένων χρηματικών ποσών και μέχρι της αξίας καταθέσεώς τους στο Κοινό Κεφάλαιο. Η Τράπεζα της Ελλάδος καταβάλλει το αιτούμενο ποσό στο Ν.Π.Δ.Δ. και Α.Φ., μειουμένης αναλόγως της μερίδας συμμετοχής του αιτούντος στο Κοινό Κεφάλαιο. Η Τράπεζα της Ελλάδος δικαιούται με πράξη του Διοικητή της να ορίζει το όριο των αναλαμβανόμενων ποσών πέραν του οποίου θα απαιτείται απλή προειδοποίηση προκειμένου να πραγματοποιηθεί η εκταμίευση. Οι πράξεις αυτές θα κοινοποιούνται στα Ν.Π.Δ.Δ. και Α.Φ.»

Άρα, κατά την αδιάσπικτη διατύπωση του νόμου, κάθε ασφαλιστικός φορέας που είχε καταθέσει τα διαθέσιμά του στο Κοινό Κεφάλαιο, είχε οποτεδήποτε δικαίωμα να αξιώσει την απόδοσή του **μέχρι την αξία της καταθέσεώς του**. Στην προκειμένη περίπτωση το ποσό της κατάθεσής μας μέχρι την 23.04.2012 ανέρχονταν σε € 90.312.441,47. Κατ' ακολουθία, το ποσό τούτο ήταν και είναι άμεσα επιστρεπτέο με μόνη επιφύλαξη, την τυχόν Πράξη Διοικητή της εναγόμενης που μπορεί να ορίζει χρόνο προειδοποίησης για τις αναλήψεις μεγάλων ποσών, που πάντως δεν έχει τεθεί υπόψη μας.

8. Το γεγονός ότι η συμμετοχή στο Κοινό Κεφάλαιο ισοδυναμεί με την κατάθεση, κατ' αξία, συνάγεται χωρίς αμφιβολία τόσο από την ίδια τη γραμματική διατύπωση της σχετικής διάταξης, όσο και από την συστηματική και τελεολογική ερμηνεία των σχετικών διατάξεων για την συγκρότηση του Κοινού Κεφαλαίου. Ειδικότερα:

8.1. Εάν επρόκειτο η ανάληψη οποιουδήποτε χρηματικού ποσού να είχε ως ανώτατο όριο διαφορετική αξία ή αναφορά, τότε ο νόμος θα προσδιόριζε αυτή την αξία ή αναφορά, όπως π.χ. η «τρέχουσα» αξία των επενδύσεων του Κοινού Κεφαλαίου ή η αξία «μεριδίου» συμμετοχής ενός ασφαλιστικού φορέα.

8.2. Για την τήρηση και παρακολούθηση της αξίας της κατάθεσης τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος εξατομικευμένος λογαριασμός του Ταμείου μας με την ονομασία «*Λογαριασμός Διαθεσίμων Κεφαλαίων*», όπου πιστώνονται όσα ποσά από τα αποθεματικά μας κατατίθενται σε αυτόν και χρεώνονται οι κατά καιρούς αναλήψεις μας για σκοπούς τρεχουσών αναγκών. Η ενημέρωση που λαμβάνουμε περιοδικά από την εναγόμενη απεικονίζει την κίνηση και το εκάστοτε πιστωτικό υπόλοιπο του παραπάνω χρηματικού λογαριασμού μας και περιορίζονταν μόνο σε αυτή.



8.3. Σε κανένα έγγραφο ενημέρωσης της εναγόμενης προς το Ταμείο μας, αλλ' ούτε και στον νόμο, δεν αναφέρεται ότι το ενεργητικό του Κοινού Κεφαλαίου είναι μεταβλητό και ότι υπολογίζεται με βάση την τρέχουσα (αγοραία) αξία των στοιχείων που το συγκροτούν. Εάν τούτο συνέβαινε, θα σήμαινε ότι το Κοινό Κεφάλαιο λειτουργεί εξ αρχής, από την σύστασή του, ως αμοιβαίο κεφάλαιο κατά την έννοια του ν. 3283/2004, πράγμα που δεν συμβαίνει, ούτε προβλέπεται στην ισχύουσα νομοθεσία.

8.4. Στους ετήσιους Ισολογισμούς του Ταμείου, καθώς και στις περιοδικές εκθέσεις Διαχειριστικού Ελέγχου που καταρτίζονται από Επιθεωρητές κατ' εντολή του Εποικειμένου Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, οι τοποθετήσεις μας στην Τράπεζα της Ελλάδος αποτιμώνταν αλλά και οριζόντιαν ευθέως ως καταθέσεις, όπως ακριβώς οι κοινές καταθέσεις στα πιστωτικά ιδρύματα.

8.5. Το ποσοστό συμμετοχής του κάθε ασφαλιστικού φορέα στο Κοινό Κεφάλαιο, καθορίζεται κατά τον λόγο της αξίας της κατάθεσής του σε αυτό προς την συνολική αξία του ενεργητικού η οποία είναι ίση προς την ονομαστική αξία των κινητών αξιών στις οποίες έχει επενδυθεί τούτο. Η τυχόν αντίθετη εκδοχή, που υποστηρίζει ότι το ενεργητικό μεταβάλλονται καθημερινά λόγω διακυμάνσεων στις τιμές των κινητών αξιών, οδηγεί στο παράδοξο αποτέλεσμα να αυξομειώνεται η αξία του ενεργητικού και να παραμένει σταθερός ο αριθμητής, δηλαδή το ποσό καταθέσεως κάθε ασφαλιστικού φορέα με συνέπεια το δυσανάλογο και αναληθή προσδιορισμό του «ποσοστό συμμετοχής» για κάθε ασφαλιστικό φορέα.

8.6. Η μεταβλητότητα του ποσοστού συμμετοχής και της αξίας του προϋπέθετε καθημερινή δημοσιότητα της αποτίμησής του και ασφαλώς ενημέρωση των δικαιούχων ασφαλιστικών φορέων, κατά τα αντιστοίχως προβλεπόμενα για τα αμοιβαία κεφάλαια (αρθρ. 20 ν. 3283/2004), πράγμα που ουδέποτε πραγματοποιήθηκε.

8.7. Η αυξομείωση των καταθέσεων κάθε ασφαλιστικού φορέα, ανάλογα με την τρέχουσα αξία των επενδύσεων του Κοινού Κεφαλαίου, χωρίς μάλιστα ενημέρωσή του, θα οδηγούσε σε απόλυτη αδυναμία εφαρμογής κάθε πρόβλεπτης και



αναλογιστικής μεθόδου, με συνέπεια την υπονόμευση της κύριας κοινωνικής αποστολής του, δηλαδή την εξασφάλιση απονομής των συνταξιοδοτικών παροχών των μελών του.

8.8. Σε κάθε περίπτωση, η λανθασμένη εκδοχή ότι το ύψος των καταθέσεων κάθε ασφαλιστικού φορέα αυξομειώνεται ανάλογα με την τρέχουσα αξία των επενδύσεων του Κοινού Κεφαλαίου, έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το σαφή τελολογικό σκοπό των περί Κοινού Κεφαλαίου νομοθετικών διατάξεων. Όπως έχει ήδη σημειωθεί, το νομοθετικό πλαίσιο για τη σύσταση του Κοινού Κεφαλαίου και τη διαχείριση των διαθεσίμων των ασφαλιστικών φορέων αποσκοπεί στην προστασία της περιουσίας τους, με **πρωταρχικό μέλημα τη διαφύλαξη της ακεραιότητάς της**, ώστε να μπορούν οι εν λόγω φορείς να εκπληρώνουν τον κοινωνικοασφαλιστικό σκοπό τους. Ο σκοπός, όμως, αυτός επιτογχάνεται μόνο με την προκύπτουσα από το ίδιο το γράμμα του νόμου παραδοχή ότι η συμμετοχή στο Κοινό Κεφάλαιο συνιστά κατάθεση. Αντίθετα, η ερμηνευτική εκδοχή ότι με την υποχρεωτική συμμετοχή των ασφαλιστικών ταμείων στο Κοινό Κεφάλαιο αναλαμβάνεται κατ' αποτέλεσμα και ο κίνδυνος μείωσης της περιουσίας τους – εντός του ότι βαίνει πέραν του γράμματος του νόμου - αντιστρατεύεται και το σκοπό του. Υπό το πρίσμα αυτό:

(α) Ο νόμος επιβάλλει την υποχρεωτική κατάθεση των πλεονάζοντων διαθεσίμων των ασφαλιστικών φορέων στην Τράπεζα της Ελλάδος υπό τη μορφή της **ασφαλούς τοποθέτησης**, με σκοπό, κατ' αρχήν, τη διαφύλαξη της ακεραιότητάς τους με τα εγγύηρα της ασφάλειας, της σύνεσης, της αμεροληψίας και της διαφάνειας. Υπό την έννοια αυτή, **υποχρεωτική για τους ασφαλιστικούς φορείς είναι κατ' αρχήν η κατάθεση των χρημάτων τους στην Τράπεζα της Ελλάδος, όχι η δι' αυτής επένδυσή τους.**

(β) Οι νομοθετικές διατάξεις περί υποχρεωτικής επένδυσης του Κοινού Κεφαλαίου σε τίτλους ΕΔ έχουν ως **αποκλειστικό αποδέκτη την Τράπεζα της Ελλάδος, ως διαχειρίστρια αυτού.** Με άλλα λόγια, ο νόμος θέτει περιορισμούς στην Τράπεζα της Ελλάδος ως προς τις δυνατότητες χρήσης του Κοινού Κεφαλαίου στα πλαίσια της ανατιθέμενης σε αυτή διαχείρισής του και πάντοτε εντός των ορίων του επιδιωκόμενου στόχου. Η υποχρεωτική κατάθεση των πλεονάζοντων διαθεσίμων των ασφαλιστικών φορέων στην Τράπεζα της Ελλάδος επιβάλλεται για σκοπούς



ασφαλούς τοποθέτησης και διαφύλαξης αυτών. Η υποχρεωτική αυτή κατάθεση, δηλαδή, επιβάλλεται χάριν εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος συνιστάμενου στην ενίσχυση του κοινωνικοασφαλιστικού σκοπού των εν λόγω φορέων. Σκοπός επομένως των διατάξεων αυτών δεν είναι η ενίσχυση της ρευστότητας της Τράπεζας της Ελλάδος, ούτε η παροχή σε αυτή της δυνατότητας άσκησης κερδοσκοπίας μέσω της επωφελούς τοποθέτησης και επένδυσης των κατατιθέμενων σε αυτή – πραγματικά ιδιαίτερα υψηλών – διαθεσίμων των ασφαλιστικών ταμείων. Για το λόγο ακριβώς αυτό ο νόμος επιβάλλει περιορισμούς στην Τράπεζα της Ελλάδος ως προς τη δυνατότητα χρήσης των εν λόγω καταθέσεων, επιβάλλοντας επενδύσεις σε τίτλους ΕΔ, που επίσης εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον.

(γ) Διαφορετική ερμηνευτική εκδοχή, ότι δηλαδή ο νόμος επιτάσσει τα ασφαλιστικά ταμεία όχι μόνο να καταθέτουν τα πλεονάζοντα διαθέσιμά τους στην Τράπεζα της Ελλάδος αλλά και να τα επενδύουν υπό τη μορφή του Κοινού Κεφαλαίου σε τίτλους του ΕΔ, **εξέρχεται του σκοπού του νόμου, προσκρούει σε θεμελιώδεις συνταγματικές αρχές (βλ. κατωτέρω υπό 8.9) και ισοδυναμεί με αναγκαστικό δανεισμό του ΕΔ από τους ασφαλιστικούς φορείς.**

8.9. Τέλος, το γεγονός ότι η συμμετοχή στο Κοινό Κεφάλαιο ισοδυναμεί με την κατάθεση, κατ' αξία, προκύπτει και από την εναρμονισμένη με το Σύνταγμα ερμηνεία των σχετικών διατάξεων. Υπό την εσφαλμένη εκδοχή ότι το ύψος των καταθέσεων κάθε ασφαλιστικού φορέα αυξομειώνεται ανάλογα με την τρέχουσα αξία των επενδύσεων του Κοινού Κεφαλαίου, οι επιβαλλόμενοι στους ασφαλιστικούς φορείς περιορισμοί ως προς τη διαχείριση των διαθεσίμων τους δεν θα ήταν συνταγματικά ανεκτοί και θα ισοδυναμούσαν με αναγκαστικό δανεισμό του ΕΔ από τους ασφαλιστικούς φορείς. Συγκεκριμένα, θα προσέκρουαν στα αρθρ. 4 § 5, 12, 17 § 1 και 22 § 5 του Συντάγματος και στις διατρέχουσες αυτά θεμελιώδεις συνταγματικές αρχές του κοινωνικού κράτους, της ισότιμης κατανομής των δημόσιων βαρών, του συνεταιρίζεσθαι, της προστασίας της ιδιοκτησίας και της μέριμνας για την κοινωνική ασφάλιση καθώς και στο αρθρ 1 του 1^{ου} ΠΠ ΕΣΔΑ για την προστασία της περιουσίας.

9. Η θέσπιση του Κοινού Κεφαλαίου και η λειτουργία του με τρόπο ώστε να εγγράται, κατ' ελάχιστο, την προστασία του κατατιθέμενου κεφαλαίου και να

11

διασφαλίζει ικανή πρόσοδο στους συμμετέχοντες φορείς, υπογραμμίζεται και επισφραγίζεται, άμεσα ή έμμεσα, και από ένα άλλο σύνολο διατάξεων, καθώς και από την ιστορική νομοθετική βούληση που απαιτεί από το 1997 και εντεύθεν (αρθρ. 15 § 11 ν. 2469/1997) την τοποθέτηση των κεφαλαίων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης σε αυτό. Προφανώς, ο νομοθέτης δεν είχε ως στόχο την απόλεια των αποθεματικών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, αλλά την προστασία των κεφαλαίων τους από τυχόν κακή διαχείριση και την αξιοποίηση της απόδοσής τους με την συλλογική διαχείριση της ομάδας περιουσίας του Κοινού Κεφαλαίου. Σε αυτή την λογική υπαγωγή κατευθύνονται και οι ακόλουθες διατάξεις:

(α) Η προαναφερθείσα διάταξη της παρ. 2 αρθρ. 45 ν. 3863/2010 που προτρέπει όσους ασφαλιστικούς φορείς είχαν επενδύσει ατομικά σε τίτλους Ελληνικού Δημοσίου ή Repos να τους ρευστοποιήσουν, χωρίς την δημιουργία κεφαλαιακών ζημιών, προκειμένου να τους ενσωματώσουν στο Κοινό Κεφάλαιο υπό την διαχείριση της εναγόμενης.

(β) Η διάταξη της παρ. 3 αρθρ. 4 ν. 3586/2007, ως έχει αντικατασταθεί με την παρ. 4 αρθρ. 79 ν. 3996/2011, που επιτρέπει στους ασφαλιστικούς φορείς να επενδύουν, μέχρι ένα συγκεκριμένο ποσοστό, σε προθεσμιακές καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα, υπό την προϋπόθεση ότι η απόδοση των καταθέσεων θα είναι μεγαλύτερη από την απόδοση του Κοινού Κεφαλαίου (!) Δηλαδή, ο νομοθέτης υπολαμβάνει ως δεδομένη την ασφαλή και αποδοτική τοποθέτηση των χρημάτων των ταμείων στο Κοινό Κεφάλαιο και τους επιτρέπει τις κοινές προθεσμιακές καταθέσεις μόνο εφόσον έχουν ευνοϊκότερη απόδοση. Άλλωστε, από την ευθεία σύγκριση της απόδοσης των προθεσμιακών καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα με την απόδοση του Κοινού Κεφαλαίου, προκύπτει αναμφίβολα ότι ο νόμος θεωρεί αυτές τις δύο μορφές τοποθετήσεων όμοιες και εναλλάξιμες, αναγνωρίζοντας κατ' αποτέλεσμα στο Κοινό Κεφάλαιο το χαρακτήρα προθεσμιακής κατάθεσης.

(γ) Με την σχετικά πρόσφατη, επίσης, διάταξη της παρ. Γ αρθρ. 46 ν. 3863/2010, οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης δικαιούνται να χορηγούν δάνεια σε ασφαλισμένους τους ή και σε άλλα ταμεία με επιτόκιο ίσο προς το ποσοστό απόδοσης του Κοινού Κεφαλαίου. Δηλαδή, ο νόμος αντισταθμίζει τον κίνδυνο από τις δανειακές χορηγήσεις στα μέλη του με την βεβαιότητα της απόδοσης του Κοινού Κεφαλαίου.

Εάν η απόδοση του Κοινού Κεφαλαίου ή ακόμη και η υπόστασή του ήταν αβέβαιη, τότε η διάταξη αυτή θα οδηγούσε σε αποτελέσματα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα.



(δ) Τέλος, η ΠΔ/ΤΕ 2616/2009 αλλά και η προγενέστερη ΠΔ/ΤΕ 2538/2004 επιβάλλει την υποχρέωση στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης να μεταφέρουν τα πλεονάσματά τους από τους λογαριασμούς ταμειακής διαχείρισης, που τηρούν στις εμπορικές τράπεζες, στον τηρούμενο στην ενεργόμενη «*Λογαριασμό Διαθεσίμων*» προκειμένου να επενδύεται στο Κοινό Κεφάλαιο. Πώς μπορεί να ερμηνευθεί διαφορετικά η επιβολή ελέγχων για την πιστή εκπλήρωση της υποχρέωσης μεταφοράς, παρά ως σαφής επιδίωξη του νομοθέτη να διαφυλαχθεί απόλυτα και να εκωαζηθεί η παρουσία των ταμείων με την ενσωμάτωσή της στο Κοινό Κεφάλαιο;

10. Πέρα, όμως, από την νομοθετική θεμελίωση της αξίωσης του Ταμείου να αναλάβομε ολόκληρο το ποσό των εισφορών μας μέχρι την αξία της συνολικής κατάθεσης, το ένδικο δικαίωμα μας έχει αναγνωρισθεί πανηγυρικά και έμπρακτα από την αντίδο με τις ακόλουθες δηλώσεις, πράξεις και παραλείψεις της που έχουν έννομη σημασία και παράγουν έννομα αποτελέσματα:

10.1. Από την αποστολή περιοδικής έγγραφης ενημέρωσης αποκλειστικά και μόνο με τις χρεώσεις και πιστώσεις, καθώς και το πιστωτικό υπόλοιπο του «*Λογαριασμό Διαθεσίμων*» μας, το οποίο εμφάνιζε το συνολικό, κάθε φορά, ποσό της κατάθεσής μας.

10.2. Από την παράλειψη ενημέρωσης ή ειδοποίησής μας αναφορικά με την τρέχουσα αξία επενδύσεων ή την αξία του μεριδίου συμμετοχής μας στο Κοινό Κεφάλαιο καθόλο το χρονικό διάστημα της σχέσης μας μέχρι την όψημη από 20.06.2012 επιστολή του Υποδιοικητή της εναγόμενης κ. Ι. Παπαδάκη, που απεστάλη μετά από δικές μας επανειλημμένες οχλήσεις, για να μας πληροφορήσει ότι η «*τρέχουσα αξία*» της συμμετοχής μας ανέρχονταν σε € 5,6 εκατ. αντί του ποσού της κατάθεσής μας € 90.312.441,47 που μας είχε η ίδια διαβεβαιώσει ότι υφίσταται μέχρι και τις αρχές Απριλίου του 2012!



10.3. Από το γεγονός ότι όλα τα ενημερωτικά σημειώματα (extrait) που λάβαμε από την εναγόμενη μετά από διαδοχικές αναλήψεις στις οποίες προβήκαμε, με αποφάσεις του ΔΣ του Ταμείου μας, στις 19.03.2012, 27.03.2012, 03.04.2012, 10.04.2012 και 23.04.2012 ποσού € 5.000.000 κάθε μία, ήτοι συνολικά € 25.000.000, εμφάνιζαν κανονικά το ενσωματωμένο πιστωτικό υπόλοιπο της κατάθεσής μας ως εξής:

Ημερομηνία	Ποσό (€)	Υπόλοιπο (€)
19.03.2012	€ 5.000.000	€ 110.312.441,47
27.03.2012	€ 5.000.000	€ 105.312.441,47
03.04.2012	€ 5.000.000	€ 100.312.441,47
10.04.2012	€ 5.000.000	€ 95.312.441,47
23.04.2012	€ 5.000.000	€ 90.312.441,47

10.4. Μάλιστα, κάθε τέτοιο ενημερωτικό σημείωμα της εναγόμενης απεικόνιζε τον αριθμό «Λογαριασμός Διαθεσίμων» του Ταμείου, την καλυπτόμενη χρονική περίοδο, τις κινήσεις του λογαριασμού, το προηγούμενο υπόλοιπο και το νέο συνολικό πιστωτικό υπόλοιπο, ενώ ενσωματώνει και την ακόλουθη ρήτρα:

«Η μη αποστολή έγγραφων αναρρήσεών σας για την εν γένει κίνηση του λογαριασμού από την ημερομηνία εκδόσεως του παρόντος, σημαίνει την ανεπιφύλακτη αναγνώρισή της»

Δηλαδή, η εναγόμενη όχι μόνο διαβεβαίωνε απερίφραστα το Ταμείο μας για το ύψος των διαθεσίμων κεφαλαίων μας, αλλά επίσης αποσπούσε (πλασματική) δήλωση βούλησης εκ μέρους μας για την αναγνώρισή του! Συνήγατε έτσι αποδευκτική συμφωνία που βέβαια λειτουργεί αμφοτερόως και όχι μονοσήμαντα σε βάρος μας, παράγοντας έτσι δεσμευτική ισχύ και για την ίδια.

10.5 Από την συστηματική και για πολύχρονη διάρκεια είσπραξης αμοιβής από την εναγόμενη υπολογιζόμενη με βάση το ποσό της κατάθεσής μας στο Κοινό Κεφάλαιο. Η διαχείριση του Κοινού Κεφαλαίου από την αντίδικο δεν ήταν χαριστική. Αντίθετα, ήταν κλοουσιπόροχα αμειβόμενη υπηρεσία! Πράγματι, με την εξουσιοδοτική διάταξη της παρ. 11(ε) κερ. 15 ν. 2469/1997, ορίζεται ότι:

«Με Σύμβαση μεταξύ του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος καθορίζεται το ύψος της αμοιβής που θα καταβάλλεται στην Τράπεζα της Ελλάδος από το Κ.Κ.Ν.Π.Δ.Δ. και Α.Φ. για την διαχείριση του Κοινού Κεφαλαίου, καθώς και ο τρόπος υπολογισμού και καταβολής της»



Η σύμβαση που τελικά καταρτίστηκε στις 11.04.2005 και κυρώθηκε μεταξύ του Υπουργείου Οικονομικών και της Τράπεζας Ελλάδος (ΦΕΚ τ. Α'/110/9.05.2005) προβλέπει ότι η αμοιβή αυτή υπολογίζεται *«επί του κατά το τέλος εκάστου μηνός υπολοίπου των επενδύσεων σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου κεφαλαίων των Δημόσιων Οργανισμών [ενν. φορέων κοινωνικής ασφάλισης] και καθορίζεται σε ποσοστό 1,5 %». Η δε καταβολή της «πραγματοποιείται στο τέλος κάθε φορολογικού εξαμήνου σε βάρος του Κοινού Κεφαλαίου».*

Με άλλα λόγια, η εναγόμενη εισέπραττε και συνεχίζει να εισπράττει αμοιβή επειδή επενδύει σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου, χωρίς όμως να επιβαρύνει το Ελληνικό Δημόσιο που επωφελείται από την επένδυση αυτή, αλλά την περιουσία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης που έχει τοποθετηθεί στο Κοινό Κεφάλαιο προς διασφάλισή της, απομειώνοντας την αξία της.

Αυτό όμως που έχει κρίσιμη σημασία, προκειμένου να καταδειχθεί ότι το ποσό της συμμετοχής μας στο Κοινό Κεφάλαιο ανέρχονταν πάντοτε στο ύψος της κατάθεσής μας, είναι ότι η παραπάνω αμοιβή υπολογίζονταν διαχρονικά *επί αυτού του ποσού*, δηλαδή του συνολικού ύψους των καταθέσεων, και όχι της εκάστοτε *«τρέχουσας αξίας»* των επενδύσεων του ενεργητικού του Κοινού Κεφαλαίου!!!

Δεν θα πρέπει να λησμονείται εδώ, ότι η εναγόμενη είναι ανώνυμη εταιρεία με μετοχές εισηγμένες στο ΧΑ. Κατά συνέπεια, η αμοιβή που απεκόμισε από την διαχείριση των αποθεματικών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης (περίπου **23 δισεκατομμύρια ευρώ συνολικά**) αντιπροσώπευε ένα σημαντικό τμήμα των κερδών της που διανεμόταν στους μετόχους της και στα διευθυντικά στελέχη της. Ίσως έτσι εξηγείται εν μέρει το γεγονός ότι η αντίδικος, στο μέσο της οικονομικής κρίσης και της κατάρρευσης των ελληνικών επιχειρήσεων, δένεψε μερίσματα στους μετόχους της για την χρήση του 2011!

11. Δεν χρειάζεται να τονιστεί, ότι η τυχόν επίκληση από την πλευρά της αντιδίκου ότι η επένδυση του ενεργητικού του Κοινού Κεφαλαίου σε κινητές αξίες του Ελληνικού Δημοσίου ήταν υποχρεωτική από τον νόμο και άρα δεν υπέχει ευθύνη από την απομείωση της αξίας τους, πέραν του ότι δεν είναι νόμιμη, ούτε λυσιτελής για τους λόγους που προεκτέθηκαν διεξοδικά σε σχέση με τον τρόπο υπολογισμού της συμμετοχής μας στο Κοινό Κεφάλαιο και της αξίωσής μας έναντι της εναγόμενης με βάση τις τρέχουσες διατάξεις, δεν μπορεί να είναι ανεκτή κατά τα χρηστά ήθη και υπό την έννοια αυτή, ακόμη και αν έβρισκε έρεισμα στον νόμο, θα αποδοκιμάζονταν ως ακραιφνώς καταχρηστική. Ως γνωστό, ο εντολοδόχος, πολύ δε περισσότερο ο αδρά αμειβόμενος διαχειριστής, φέρει ευθύνη ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν υπερβαίνει μεν τοπικά τα όρια της εντολής, ωστόσο ενεργεί αντίθετα στη καλή πίστη και στα χρηστά και συναλλακτικά ήθη.

Στην ένδικη διαφορά τούτο, καθίσταται προφανές προεχόντως γιατί:

(α) Η εναγόμενη ουδέποτε μας ενημέρωσε ότι η κατάθεσή μας στον «Λογαριασμό Διαθεσίμων» έχει μετασηματοδοτηθεί σε επενδύσεις με κυμαινόμενη και ευμετάβλητη αξία. Μάλιστα, μας διαβεβαίωνε συστηματικά περί του αντίθετου και μάλιστα εγγράφως.

(β) Στις 27.10.2011, όταν ήδη η οικονομική κρίση, που συνεχίζει να μαστίζει τη χώρα, είχε βαθύνει, η εναγόμενη διά του Υποδιοικητή της κ. Ι. Παπαδάκη, σε απάντηση σχετικής επιστολής μας, μας πληροφόρησε εγγράφως σχετικά με την σύνθεση του χαρτοφυλακίου του Κοινού Κεφαλαίου με αναφορά στην ονομαστική αξία των τίτλων ΕΔ, χωρίς καμία μνεία σε τρέχουσα αξία ή κίνδυνο μείωσης της αξίας τους και άρα των αποθεματικών μας.

(γ) Όταν ήδη από τον Ιούνιο του 2009 (και προφανώς νεώτερα, αλλά χωρίς να είναι διαπιστώσιμο) ο Διοικητής και οργανικός εκπρόσωπος της εναγόμενης Γεώργιος Προβόπουλος (αρθρ. 29 – 33, 55Α Καταστατικό ΤτΕ), που επίσης είναι και μέλος του ΔΣ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (αρθρ. 283 ΣΛΕΕ), ε γνώριζε την επερχόμενη κατάρρευση της εθνικής οικονομίας, λόγω του υπερβολικού ελλείμματος και του υψηλού δημοσιονομικού χρέους και, βέβαια, την συνεπαγόμενη μείωση της αξίας των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, ταυτόχρονα προέτρεπε και επέβαλε

νομοθετικά την τοποθέτηση όλων των αποθεματικών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, άρα και του Ταμείου μας, στο Κοινό Κεφάλαιο (βλ. ΠΔ/ΤΕ 2616/2009).



(δ) Παρά το ότι από το μέσο του 2009 και στη συνέχεια κάθε χρόνο ο Διοικητής της εναγόμενης διατυμπάνιζε δια των ετήσιων εκθέσεών του, που ανακοινώνονται δημόσια στα πλαίσια της λογοδοσίας του κοινοβουλευτικού ελέγχου της αντιδίκου (βλ. ενδεικτικά Έκθεση Διοικητή 2011 σελ. 27 εκ.), το ύψος των ζημιών και τους κινδύνους κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών λόγω της απομείωσης της αξίας των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, συνέχισε αιτότητα και χωρίς καμία επισήμανση κινδύνου προς τα ταμεία, να δέχεται τις καταθέσεις στο Κοινό Κεφάλαιο και να διενεργεί επενδύσεις σε τίτλους που επρόκειτο αυτόματα να μετατραπούν σε «σκουπιδόχαρτα».

(ε) Αν και είχε υποχρέωση, ουδέποτε η εναγόμενη μας προειδοποίησε για τον κίνδυνο αφερεγγυότητας του Ελληνικού Δημοσίου και την συνεπαγόμενη υποβάθμιση της αξίας των κρατικών ομολόγων, όπως πράττει κάθε κοινό πιστωτικό ίδρυμα ή εταιρεία παροχής επενδυτικών υπηρεσιών κατά την διάθεση χρηματοπιστωτικών μέσων στους πελάτες τους (ενδεικτικά αρθρ. 25 ν. 3606/2007).

(στ) Αν και ο Διοικητής της αντιδίκου κ. Γ. Προβόπουλος, που εκφράζει την γνώση και βούληση του νομικού προσώπου της εναγόμενης, είχε ενημερώσει την πολιτική ηγεσία της χώρας ήδη από τον Ιούνιο του 2009 για την δεινή οικονομική θέση της, που βέβαια αντανάκλαται στη μειούμενη αξία των ομολόγων της, η εναγόμενη δεν έλαβε κανένα μέτρο για την αποτροπή ή έστω τον περιορισμό του επενδυτικού κινδύνου, παραβιάζοντας έτσι κατάφωρα την θεμελιώδη νόμιμη αρχή της συνετής και επωφελούς διαχείρισης και, κατ' αποτέλεσμα, εκμηδενίζοντας τα διαθέσιμα αποθεματικά του Ταμείου μας.

(ζ) Παρά το γεγονός ότι η αρχική υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της Ελλάδος είχε επέλθει ήδη από τις 14 Ιανουαρίου 2009, με σχετική έκθεση του οίκου αξιολόγησης Standard & Poor's, και κατά το ίδιο χρονικό διάστημα είχαν αυξηθεί δραματικά τα περιθώρια των συμβολαίων ανιαλλαγής πιστωτικής αθέτησης (event of default swaps - CDS) τα οποία απεικονίζουν τις εκτιμήσεις των επενδυτών για τον πιστωτικό κίνδυνο που αντιμετωπίζουν λόγω του ενδεχόμενου αθέτησης των



υποχρεώσεων που έχει αναλάβει το Ελληνικό Δημόσιο, και όλα αυτά δεν ήταν μόνο γνωστά στην αντιδικο, αλλά διαλαμβάνονταν με εκτεταμένη ανάλυση στις Εκθέσεις του Διοικητή της, καθώς και στην Έκθεση για την Χρηματοπιστωτική Σταθερότητα του 2009, η επενδυτική συμπεριφορά της έναντι της περιουσίας και του χαρτοφυλακίου του Κοινού Κεφαλαίου παρέμεινε αμετάβλητη, άρα, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, κακόβουλη και καταστροφική για τα συμφέροντα των ασφαλισμένων μας.

(η) Ενώ, κατά τον νόμο, η εναγόμενη είχε την δυνατότητα να επενδύσει τα αποθεματικά μας έστω και σε έντοκα γραμμάτια ΕΔ ή σε γeros ή σε απλές χρηματικές τουλάχιστον καταθέσεις που, ανεξάρτητα από τον βραχυχρόνιο χαρακτήρα τους, παρείχαν προστασία κεφαλαίου και δεν υπόκεινταν στους κινδύνους απομείωσης της αξίας τους κατά την ίδια έκταση και στον ίδιο βαθμό με τα ομόλογα ΕΔ, ουδέποτε το έπραξε με πλήρη επήγνωση των συνεπειών της επιλογής αυτής.

(θ) Ενώ η εναγόμενη, διά των αρμόδιων οργάνων της, συμμετείχε στην οργάνωση και προετοιμασία του προγράμματος ανταλλαγής τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου ("PSF"), που θα είχε ως συνέπεια την δραστική μείωση της αξίας των ομολόγων ΕΔ, συνέχιζε να επιτελεί τον ρόλο της ως διαχειρίστριας του Κοινού Κεφαλαίου και να διενεργεί σχετικές πράξεις, τελώντας έτσι σε προφανή σύγκρουση συμφερόντων.

(ι) Ενώ η πραγματική αξία της περιουσίας του Κοινού Κεφαλαίου, είχε ήδη καταβαραθρωθεί από τις προαναφερόμενες πράξεις και παραλείψεις της αντιδίκου, τον Μάρτιο του 2012 η εναγόμενη εκτέλεσε τη χαριστική βολή. Παρά την διαμετρικά αντίθετη βούληση και ρητή οδηγία του Ταμείου μας προς την εναγόμενη υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας του Κοινού Κεφαλαίου, που διατυπώθηκε και με την από 08.03.2012 εξώδικη επιστολή μας, η εναγόμενη αποφάσισε τη συμμετοχή του Κοινού Κεφαλαίου στο πρόγραμμα ανταλλαγής τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου ("PSF") σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 § 8 ν. 4046/2012, τς ΠΥ.Σ 5/2012 και 10/2012, καθώς και τον ν. 4050/2012.

Έτσι, και με την εισβολή της απόλυτης άρνησης του κύρους και της ισχύος των προαναφερόμενων νομοθετικών πράξεων, η εναγόμενη, αν και είχε το δικαίωμα να λάβει διαφορετική απόφαση, ευθυγραμμισμένη με την εντολή και το αυτονόητο

συμφέρον του Ταμείου και κατ' επέκταση των ασφαλισμένων μας, δέχθηκε ενσυνείδητα και ηθελημένα την περικοπή της ονομαστικής αξίας των ομολόγων ΕΔ που είχαν επενδυθεί στο Κοινό Κεφάλαιο κατά 53,5%, με συνέπεια τον ουσιαστικό εκμηδενισμό της «τρέχουσας» αξίας των επενδύσεων του Κοινού Κεφαλαίου, **ματαιώνοντας τελειωτικά τον κοινωνικοασφαλιστικό σκοπό του Ταμείου μας.**



(ια) Τέλος, ακόμη και αν καθ' υπόθεση γίνει δεκτό ότι η παραπάνω ενέργεια της αντιδίκου ήταν νόμιμη, πράγμα βέβαια που ρητά αρνούμαστε, η εναγόμενη όφειλε να μας έχει προ πολλού επισημάνει τον κίνδυνο αυτό και σε κάθε περίπτωση όφειλε η ίδια, εκπληρώνοντας το νόμιμο καθήκον της, ως διαχειρίστριας, να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την αποτροπή του.

Επειδή η αξίωσή μας έναντι του Κοινού Κεφαλαίου και από την εναγόμενη ως διαχειρίστριά του είναι ίση προς το ποσό της κατάθεσής μας € 90.312.441,47, κατά ρητή διάταξη του νόμου (παρ. 11 εδαφ. στ' αρθρ. 15 ν. 2469/1997) και η άρνηση της αντιδίκου να μας το αποδώσει, που ήδη έχει εκδηλωθεί ρητά, έτσι ώστε να μην απαιτείται νέα όχληση, είναι υπατία, παράνομη και μας προξενεί υσώκοση ζημία (914 ΔΚ).

Επειδή, περαιτέρω, η εναγόμενη, παρά τον διφυή χαρακτήρα της, εμπίπτει στην προκειμένη περίπτωση στο πεδίο εφαρμογής του αρθρ. 1 παρ. 3 και 5 ν. 2251/1994 για την προστασία του καταναλωτή καθόσον: (α) παρείχε τις υπηρεσίες της προς το Ταμείο κατά τρόπο ανεξάρτητο και στο πλαίσιο άσκησης **αμειβόμενης διαχείρισης** του Κοινού Κεφαλαίου, ενώ τηρούσε παράλληλα και τον «Λογαριασμό Διαθεσίμων» του Ταμείου μας ενεργώντας χρεώσεις και πιστώσεις και αναλαμβάνοντας την σχετική ενημέρωση για την κίνησή του, παρέχοντας δηλαδή υπηρεσίες χωρίς να δεσμεύεται από υποδείξεις του Ταμείου μας, (β) ανεξάρτητα από την αδιαμφισβήτητη άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας της αντιδίκου στην ένδικη διαφορά, ήδη μετά την προποκοίση που επήλθε στον ν. 2251/1994 με τον ν. 3587/2007 καταλαμβάνονται και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ακόμη και αν προέχει ο δημόσιος χαρακτήρας της δράσης τους (έτσι *Ι. Καρακόστας, Α. Καραμπαζός σε ΔΕΕ 4/2011 σελ. 311 επ.*), και (γ) το Ταμείο μας αποτελεί χωρίς αμφιβολία καταναλωτή, κατά την έννοια του αρθρ. 8 και αρθρ. 1 § 4 ν. 2251/1994, αφού είναι τελικός αποδέκτης των υπηρεσιών που προσφέρονται από την αντιδίκου.



Επειδή, κατά συνέπεια, η εναγόμενη υποχρεούται να μας αποζημιώσει με το συνολικό ποσό της κατάθεσής μας € 90.312.441,47 σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 8 ν. 2251/1994, καθόσον ενήργησε υπαίτια και παράνομα στο πλαίσιο της άσκησης της διαχειριστικής δραστηριότητάς της.

Επειδή, άλλως, οι πράξεις και παραλείψεις της αντιδίκου που εκτέθηκαν πιο πάνω, τόσο αυτοτελώς η κάθε μία, όσο και συνδυαστικά, συνιστούν παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά που παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του δικαίου μας και τις γενικές συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας, ενώ, ταυτόχρονα, διαψεύδουν την εύλογα προσδοκώμενη ασφάλεια και εμπιστοσύνη αναφορικά με την ορθή και πιστή διαχείριση των αποθεματικών μας.

Επειδή, περαιτέρω, με την συμπεριφορά της η εναγόμενη ενήργησε σκόπιμα κατά τρόπο εντελώς ασυμβίβαστο προς το συμφέρον του Ταμείου μας και αντίθετα προς τους κανόνες της παραγωγικής διαχείρισης, καθώς και περιορισμού, στο μέγιστο βαθμό, του επενδυτικού κινδύνου.

Επειδή, η εναγόμενη, από την φύση και τον θεσμικό ρόλο της ως επόπτη, υπέχει μείζον καθήκον επιμέλειας, ενημέρωσης και υποχρέωση παροχής αυξημένης προστασίας των συμφερόντων μας, ενώ παράλληλα λόγω της πρωτογενούς και ευρύτατης πληροφόρησης που διαθέτει οφείλει να καταστήσει τους συναλλασσόμενους μαζί της, και συνεπώς και το Ταμείο μας κοινανούς των πληροφοριών αυτών ή και να τους παράσχει κατάλληλες συμβουλές (βλ. *ΑΠ 1727/2008 ΕΕμπδ 2009, 632, Ρόκας Στοιχεία Τραπεζικού Δικαίου, σελ 182, Σ. Ψυχογιάνης, Τραπεζικό Δίκαιο σελ 93 - 95*). Κατ' ακολουθία, με την παράλειψη οιασδήποτε προειδοποίησης, ενημέρωσης ή λήψης αναγκαίου και ενδεδειγμένου μέτρου πρόληψης και αποτροπής μείωσης της περιουσίας μας ενήργησε αντίθετα προς την καλή πίστη και τα χρηστά ήθη, προκαλώντας έτσι την ένδικη ζημία στο Ταμείο μας.

Επειδή η εναγόμενη υποχρεούται να μας καταβάλει προς αποκατάσταση της ζημίας που έχει υποστεί το Ταμείο μας το ποσό των Ευρώ 90.312.441,47 που αντιπροσωπεύει το ποσό της κατάθεσής μας σε αυτήν.



Επειδή η εναγόμενη έχει την υποχρέωση να μας καταβάλει το ποσό € 90.312.41,47 έντοκα με τον τόκο επιδικίας από την επίδοση της παρούσας μέχρι την εξόφληση.

Επειδή η παρούσα αγωγή είναι νόμιμη και βάσιμη (αρθρ. 914, 919, 71, 922, 288, 281, 330, 345, 346 ΑΚ, αρθρ. 104 ΕισΝΑΚ και αρθρ. 8 ν. 2251/1994).

Επειδή συντρέχει νόμιμη περίπτωση να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή κατ' αρθρ. 908 ΚΠολΔ.

Για τους λόγους αυτούς

Και με την επιφύλαξη κάθε άλλου δικαιώματός μας και ιδίως για την απόδοση διαφυγόντων κερδών και αποδόσεων, καθώς και αχρεωσότητας καταβληθεισών αμοιβών στην εναγόμενη

Ζητάμε

Να γίνει δεκτή η παρούσα.

Να καταδικασθεί η εναγόμενη να μας καταβάλει το ποσό των Ευρώ Ενενήντα Εκατομμυρίων Τριακοσίων Δώδεκα Χιλιάδων Τετρακοσίων Σαράντα Ένα και Σαράντα Επτά Λεπτών (€ 90.312.441,47) έντοκα με τον τόκο επιδικίας από την επίδοση της παρούσας μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

Να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

Να καταδικαστεί η αντίδικος στα δικαστικά έξοδα και την αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου μας.

Αθήνα, 17 Οκτωβρίου 2012

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ι. ΠΑΣΙΑΣ
Δικηγόρος

ΜΩΡΑΤΗΣ - ΠΑΣΙΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ - ΑΜ ΔΙΑ 90279
ΒΟΥΛΟΥΡΕΣΤΙΚΟΥ 15 - ΑΘΗΝΑ 106 71
ΑΦΜ: 997865909 ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ
Τηλ. (210) 36 06 107 Fax (210) 36 36 816

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ

Γενικός Αριθμός Κατάθεσης : 166809 / 2012

Αριθμός Κατάθεσης Δικογράφου : 5408 / 2012

Στην Αθήνα και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα την 19/10/2012 ημέρα Παρασκευή και ώρα 10:26 εμφανίστηκε στο Γραμματέα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ΒΛΑΧΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ο / η δικηγόρος (ΔΣΑ / 10229) ΠΑΣΣΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο ΑΓΩΓΗΣ.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή που υπογράφεται νόμιμα.

Ο / Η καταθέσας

(ΔΣΑ / 10229) ΠΑΣΣΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ο / Η Γραμματέας

ΒΛΑΧΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Αριθμός Πινακίου : ΣΤ5 / 1

Κτίριο : 6

Αίθουσα : 10

Ημερομηνία συζήτησης : 21/01/2015

Ημέρα : Τετάρτη

Ωρα : 09:00

Αθήνα, 19/10/2012

Ο / Η Γραμματέας

ΒΛΑΧΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 19/10/2012

Ο / Η Γραμματέας



ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά τη σειρά της παραγγελίας.

Αθήνα, 19/10/2012

